

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 czerwca 1933 r.

o regulaminie dla Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych.

Na mocy art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 146) ustala się następujący regulamin dla Komisji Likwidacyjnej do spraw byłych rosyjskich kas emerytalnych:

§ 1. Sprawy, wchodzące w zakres czynności Komisji Likwidacyjnej, wynikające z wykonania postanowień ustawy z dnia 14 marca 1933 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności — wnosi na Komisję przewodniczący.

§ 2. Czynności przygotowawcze do obrad Komisji załatwia przewodniczący przy pomocy biura Komisji. Czynności powyższe może przewodniczący powierzać, w razie potrzeby, członkom Komisji, delegatom lub ich zastępcom.

§ 3. Dla przygotowania spraw, wnoszonych na posiedzenia Komisji Likwidacyjnej, mogą być tworzone specjalne podkomisje. Przewodniczących podkomisji wyznacza na wniosek przewodniczącego Komisja z pośród swych członków i delegatów.

Ilość i skład członków podkomisji oraz zakres czynności i tryb ich urzędowania ustala na wniosek przewodniczącego Komisja Likwidacyjna.

§ 4. Przewodniczący kieruje biurem Komisji Likwidacyjnej, wykonuje nadzór nad czynnościami personelu biurowego, którego jest bezpośrednim zwierzchnikiem, ludzię przyjmuje i zwalnia personel biura Komisji.

Z pośród tego personelu przewodniczący w miarę potrzeby wyznacza: sekretarza Komisji, księgowego oraz inne siły pomocnicze.

W liczbie personelu biura Komisji mogą być również urzędnicy państwowi, przyjęci za zgodą ich władzy przełożonej.

§ 5. Przewodniczący załatwia wszystkie sprawy bieżące Komisji samodzielnie, z wyjątkiem tych spraw, co do których powzięcie decyzji należy do Komisji Likwidacyjnej, lub które wnieśli na Komisję z własnej inicjatywy albo na wniosek jednego z członków Komisji. W tych przypadkach opinia Komisji jest dlań wiążąca.

§ 6. Posiedzenie Komisji Likwidacyjnej prowadzi przewodniczący z własnej inicjatywy, albo na wniosek pisemny bądź stałego członka Komisji Likwidacyjnej, bądź delegata interesowanego ministra.

O terminie posiedzenia Komisji Likwidacyjnej przewodniczący zawiadamia pisemnie członków Komisji i delegatów, przesyłając im równocześnie porządek obrad.

§ 7. Do ważności uchwał Komisji Likwidacyjnej wymagana jest obecność przewodniczącego (zastępcy przewodniczącego) oraz trzech stałych członków Komisji Likwidacyjnej (zastępców), jak również delegata (zastępcy) tego interesowanego ministra, który nie jest reprezentowany w składzie stałych członków Komisji Likwidacyjnej, tu-

dziez delegata Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Oprócz osób wymienionych w ustępie pierwszym na posiedzeniach Komisji mogą jedynie być obecni rzeczoznawcy, wezwani przez przewodniczącego do wydania opinii w rozpoznawanych sprawach.

§ 8. Uchwały Komisji Likwidacyjnej zapadają zwykłą większością głosów, w razie zaś równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. W głosowaniu biorą udział wszyscy obecni członkowie Komisji względnie ich zastępcy, oraz delegat zainteresowanego ministra; przewodniczący głosuje na końcu. Nikt nie ma prawa wstrzymać się od głosowania. Delegat interesowanego ministra ma prawo głosowania tylko w tych sprawach, do których jest delegowany.

Członkowie Komisji, przegłosowani w pewnych punktach, obowiązani są mimo to do udziału w naradach i do głosowania nad dalszemi punktami, podporządkowując się zapadłym już uchwałom (głosowanie stante concluso).

§ 9. Uchwały Komisji podpisuje przewodniczący i wszyscy obecni na posiedzeniu członkowie stali lub ich zastępcy, oraz delegaci interesowanych ministrów. Ci ostatni — tylko te sprawy, do których są delegowani. Nikt nie może odmówić podpisu z tego powodu, że został przegłosowany.

Odpisy uchwał przeznaczone dla stron oraz teksty przeznaczone do ogłoszenia w „Monitorze Polskim” podpisuje tylko przewodniczący.

§ 10. Z każdego posiedzenia Komisji winien być sporządzony protokół dla wszystkich spraw na posiedzeniu rozpoznanych.

W protokole należy wymienić: obecnych na posiedzeniu, określić każdą rozpoznaną sprawę, oraz przedstawić zwięzłe przebieg obrad, ludzię wyniki każdego głosowania.

W przypadku gdy uchwała nie została powzięta jednogłośnie, odmienne zdania poszczególnych głosujących (vota separata) winny być na ich żądanie zamieszczone w protokole, jak również mogą być dołączone do protokołu motywy, uzasadniające takie odmienne zdanie.

Przedstawicielowi Prokuratury Generalnej służy również prawo żądania zamieszczenia w protokole odmiennego jego zdania wraz z odpowiednim umotywowaniem, w razie powzięcia przez Komisję uchwały, odbiegającej od zajętego przez niego stanowiska.

Protokoły są niejawne.

Protokół podpisuje przewodniczący oraz sekretarz.

Protokół winien być odczytany i przyjęty na następnym posiedzeniu Komisji.

§ 11. Budżet wydatków osobowych i rzeczowych biura ustala Komisja Likwidacyjna.

§ 12. Fundusze oraz wpływy, osiągnięte z likwidacji mienia byłych rosyjskich kas emerytalnych i przezorności, winny być składane do Państwowego Banku Rolnego lub do Banku Gospodarstwa Krajowego, na rachunek Komisji Likwidacyjnej.

Drobniejsze kwoty, przeznaczone na pokrycie wydatków bieżących do sumy 500 złotych (pięćset), mogą być przechowywane w podręcznej kasie Komisji.

§ 13. Czeki kasowe, asygnaty, względnie polecenia na podjęcie, przelew lub wydatkowanie sum, wymienionych wyżej w paragrafie 12, podpisuje przewodniczący lub jego zastępca, oraz członek stały Komisji z ramienia Ministra Skarbu lub jego zastępca.

§ 14. Komisja Likwidacyjna prowadzi rachunkowość wpływów i wydatków wedle ogólnie przyjętych zasad.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

—oOo—